

KİMSE AĞLAMASIN

25 yıldır birlikte çalıştığım değerli Hocam İrfan Baştuğ'un hastalığını duyunca, tüm fakültemizin geçmiş öyküsü film şeridi gibi gözlerimin önünden geçi verdi. Artık tarihi bir dayanağımızı daha kayıp edecektik.

Kendisini 1977 yılı bir sonbahar günü Fevzipaşa Bulvarında Azim Handaki avukatlık bürosunda tanımıştım. O sırada Medeni Hukuk doktorası yaptığım Almanya'dan yeni dönmüş ve Adalet Bakanlığında danışman yargıç olarak çalışmaktaydım. Etrafımın zorlaması ile akademik hayata geçmek istiyordum ve o zaman Ege Üniversitesin bağlı olan İktisadi Ticari Bilimler Fakültesinde bir asistanlık kadrosu açılıp açılmayacağını danışmak için kendisine uğramıştım. Bu müracaatımı sevinçle karşıladı ve en kısa zamanda kadro açtıracağını söyledi ve hemen, Almanya'da Freiburg'da doktora yılına dönerek benimle bunların bir kısmını paylaşmak nezaketinde bulundu. Bir Hukukçu için İktisadi Ticari Bilimlerin çok çekici olmadığını farkındaydı, bu bakımdan benim kararımın dönme ihtimaline karşılık, "sen" dedi "esasında ileride kısa zamanda kurulacak hukuk fakültesinin ilk çekirdek akademik kadrosunu oluşturacaksın" diye vedalaşırken ilave etti.

Gerçekten altı ay içinde her türlü bürokratik engeller aşılmış ve ben EÜ İktisadi Ticari Bilimler Fakültesi asistanı idim. Benim akademik hayatım bu şekilde başladı. Bundan sonra Hukuk Fakültesinin kurulması için hızlı bir maraton içinde yaşadık. Hocamız bu aşamada fakültemizin kuruluşunda her taşı tek tek elleri ile taşımış, karşılaşılan her engelde bunu aşmak için cangaverane çarpışmıştır.

O yıllarda ülkemizde sadece iki hukuk fakültesi vardı. Üçüncünün İzmir'de açılması için daha önce girişimler olmuş ama anti hukuk fakültesi lobilerinin etkisiyle hepsi başarısızlıkla sonuçlanmıştı. Ama bu sefer başta İrfan Baştuğ ve Kudret Ayiter Hocamız olmak üzere beş kurucu üyemiz büyük bir savaşım vererek 1978 yılında fakültemizin kuruluşunu sağlamıştır.

O yıllar gerçekten zor, çileli günlerdi. O yıllarda her şey zaten kıttı. Birde yeni kurulan bu fakülte yığınla bürokratik düşmanla boğuşmak zorunda idi. İşte tüm bu çileleri hocamızla birlikte yaşadık.

Hocamızın disiplinli bir çalışması vardı. Ben de birçok ilkeyi kendisinden kaptım. Bunlardan biri de "başladığın işi asla yarım bırakma, mutlaka tamamla, tamamlamadan başka bir işe başlamamadır". Hocamız, dağınıklığı, kargaşayı sevmezdi. Ona göre demokrasinin düşmanı, totaliter rejimler değil,

disiplinsizlik, düzensizliktir. Bunlar anarşiye yol açar, anarşi ise demokrasinin son noktasıdır.

Hocamız sınav kağıtlarını okurken,sanki karşısında öğrenci varmış gibi kağıtla konuşurdu. Sınav kağıdındaki tüm yanlışları mutlaka kırmızı kalemle çizerdi. Sınav sonucuna itiraz eden öğrenciye tek tek bu yanlışlarını gösterir,bu arada onu fena halde fırçalardı. Her halde bu huy bana da geçti.

Sınavlarda saydamlığı sağlamak için mutlaka cevap anahtarı asardı. Asılan cevap anahtarlarının kısa bir süre sonra çalınmasına fena halde öfkelenirdi. Hukukçu olamayacağına kanaat getirdiğim öğrenciye asla geçer not vermezdi. Bu yüzden hakkında öğrencilerce çıkarılmış bir çok fıkra vardır. Rivayete göre, uzun yıllardan beri hocamızdan bekleyen, bir öğrenci Hocamızın annesine gitmiş halini gayet açıkli bir şekilde anlatmış (Benim de meslek hayatımda edindiğime tecrübeye göre hukuk fakültesi öğrencileri, kendilerine acındırıcı hikaye uydurmada en usta öğrencilerdir), hocamız eve gelince annesini ağlar bir vaziyette bulunca, annesi ona gündüz gelen öğrencinin anlattığı acıklı hikayeyi anlatmış “buna yürek dayanır mı” demiş, hocamız, ertesi derste kürsiye çıkmış ve öğrencilere “Bana bakın arkadaşlar” demiş “herkes ayağını denk alsın, benim anamı ağlatanın ben de anasını ağlatırım”. Fıkra Durmuş Tezcan tarafından Hocamıza anlatıldığında İrfan Hocamız gülmüş “Benim annem ben çocukken yıllar önce öldü” demiş, “aman arkadaşlar hiç bir kimsenin ne kendisini ne de annesini ağlatmayalım, bu Dünyada herkes ancak hak ettiğini alır” demişti.

Hocamızla 25 yılı aşkın süre birlikte çalıştık. Ne benim ne de diğer akademik ve idari personelin kalbini kırıcı bir davranışını görmedim.

Bizi daima destekledi. Son yıllarda tüm rahatsızlığına rağmen her türlü etkinliğimize katıldı. Biz onu ihmal etsek bile o bizi asla unutmadı.

İrfan Baştuğ Hocamızın vefatı gerçekten ani olmuştu ve biz buna hiç hazırlıklı değildik ve ben taze fakülte dekanı olarak onun için son veda konuşması yapmak bahtsızlığına uğramıştım.

Değerli hocamızın mekanın Cennet olsun onu asla unutmayacağız.

Prof. Dr. Şeref ERTAŞ

D.E.Ü. Hukuk Fakültesi Dekanı